Чому не посміхаюся,
Від чого чуюсь хворою?
Тому, що зачекалася
На того, що за горами.

Не осені тужні дощі
Обсіли мене зморами,
Лиш тільки туга у душі
За тим, що десь за горами.

Він дарував мені стрічки
І ніби ще учора ми
Були, мов двоє потічків,
Тепер закуті горами.

Татуньо гонить за поріг,
А подруги розмовами
Мене картають за мій гріх
Із тим, що десь за горами.

Але весна вдихне життя
У зимнє поруйновище,
Народиться моє дитя
З очима, як у того, що...